

124 Jak růže krásná

transpozice -7

1. Jak rů-že krás - ná z Je - ri - cha, když v ran-ní ro - se od - dy -
chá, tak Matka Pá-ně na ne-bi svou krásou Sy-na ve-le-bí, je spa - ni - lá.

2. Z ní přijal Bůh sám tělo své
pro rány kříže bolestné;
a duši, ďáblem svedenou,
z původní vlasti vyhnanou,
do ráje zve.

3. Adamův dluh je zaplacen
a člověk nebi navrácen,
tím plodem Panny přechisté
svět veškeren je zajisté
teď přetvořen.

4. Ó Kriste, tys náš Mesiáš,
tys cesta, pravda, život náš.
Ty, synu Panny Marie,
až srdce naše dobije,
rač spasit nás.

2. Z ní při - jal Bůh sám tě - lo své pro rá - ny

kří - že bo - lest - né; a du - ši, ďáb - lem sve - de - nou, z pů -

vod - ní vlas - ti vy - hna - nou, do rá - je zve.

3. A - damův dluh je za - pla - cen a člo - věk ne - bi na - vrá -

cen, tím plodem Panny přečis - té svět veš - ke - ren je za - jis - té teď pře - tvo - řen.

4. Ó Kriste, tys náš Me - si - áš, tys ces - ta, prav - da, ži - vot

náš. Ty, sy-nu Panny Ma-ri-e, až srd-ce na-še do-bi-je, rač spa - sit nás.